(N° 21.) (A° 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 15den MAART,

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GRIEKENLAND.

ARGOS. Het navolgende is de aanspraak; met welke de nationale vergadering geopend is:

Aan de Nationale Vergadering der Grieken, de President van Griekenland.

Laat ons van ganscher ziele den Allerhoogsten loven; laat ons zijnen heiligen naam zegenen! Eindelijk zijt gij verzameld, om de vierde Nationale Vergadering te vormen, op het oogenblik nu Griekenlands toekomstig lot het voorwerp is van de welwillende en krachtdadige bezorgdheid der verbondene Vorsten. De omstandigheden zijn moeijelijk, nogtans hopen wij, in het diep gevoel onzer pligten, dat God ons niet verlaten zal. Zijne barmhartigheid heeft Griekenland, door wonderen gered; laat ons derhalve innig overtuigd zijn, dat Hij niet vruchteloos wonderen gedaan heeft. Toen Griekenland, onder den eenigen bijstand eener zamenkomst van gebeurtenissen, die boven het bereik van menschelijk verstand en voorzigt verheven waren, het juk eener slavernij afschudde, welke vier eeuwen lang geduurd had, alstoen, zeggen wij, had Griekenland, zonder hulp, tegen talrijke en geduchte vijanden te strijden, tegen ongelukken die onafgebroken, het een na het ander, opwieschen. Deszelfs dapperheid, standvastigheid en deszelfs rampen, boezemden de christen volkeren der beide halfronden gevoelens van menschelijke deelneming in, zoodat het, toen deszelfs ongeluk en hulpeloosheid ten top gestegen, toen deszelfs toestand hopeloos scheen, de dadelijke bewijzen ontving van eene edelaardige welwillendheid, die het in staat gesteld heeft de heilige belangen te verdedigen, welke het onder de bescherming van het regt der volkeren poogde te plaatsen. Desniettemin toonde eene treurige ondervinding het land, dat deszelfs edele worsteling, dat deszelfs bloedige offers het doel niet mogten bereiken, eenig en alleen om dat zij niet met de vermogende goedkeuring der Europesche mogendheden vereerd waren. De te Petersburg onderteekende akte van den maand April 1826, het Londensche traktaat van den 6den Julij 1827 en de altijd gedenkwaardige 20sten October, verkondigden eindelijk aan de Grieken dat Groot-Brittannie, Rusland en Frankrijk het regt der Grieksche zaak erkennende, ondernomen hebben, door hunne magtige bemiddeling, aan het lange lijden van Griekenland een eervol eind te maken. In Junij van hetzelfde jaar ontving ik het besluit der nationale vergadering van den 14den April 1827. Ik achtte het vrijwillige vertrouwen des Griekschen volks te mijwaarts niet grondiger te kunnen regtvaardigen, dan door de poging om aan hetzelve, met eenige zekerheid, de hoop te verschaffen, dat de verbondene hoven hunne edelmoedige deelneming niet zouden weigeren, zoodra Griekenland, door het herstel der inwendige orde, aan de verbondene monarchen den waarborg gegeven zou hebben, dat het zijne nationale en staatkundige wederopstanding wilde en ook in staat was te bewerken. Met dit oogmerk heb ik, om in eigen persoon den regten tijd en de dienstigste middelen tot het verkrijgen en aankweeken dezer hoop te zoeken, en om die hoop ook aan de natie in te boezemen, verre reizen gedaan en omwegen genomen, eer ik den bodem van Griekenland betrad. Gij kent den toestand, waarin zich destijds het vaderland bevond. Even zoo zijn u de akten niet onbekend, bij welken de provisionele regering van Griekenland, met goedkeuring van den senaat en onder de zegewenschen van het volk, georganiseerd werd. Ik moet u rekenschap afleggen van derzelver bewinds-verrigtingen, en aan u komt het toe daarover regt te spreken. Toen wij het Panhellenion oprigteden, wenschten wij ons voordeel te doen met het beleid en de kundigheden, welke de beambten, aan wier handen de natie menigmaal hare belangen betrouwd had, als een onderpand bewaren moesten. Wij wenschten tevens aan Europa te toonen, dat Griekenland orde wilde, en dat de regering, om de natie in dit verlangen te ondersteunen, de eerste wist te zijn, die zich van willekeurige magtsoefening onthield. De regering moest zich, voor alle andere zaken, met de land- en zeemagt en met de geldmiddelen bezig houden. De provisionele organisatie des legers, door het oprigten van regementen, de verordening, die den zeedienst regelt, als ook de bepalingen tot het oprigten van commissien der nationale bank en der finantien, desgelijks der generale intendentie, waren de voorbereidende ontwikkelingen der innerlijke organisatie. Na de bekendmaking dezer inrigting ontving de nationale schatkist kapitalen, en de nationale bank schoot aan dezelve eene som van 2,034,660 turksche piasters. De Archipel werd gereinigd van zeeroovers, om welken wil den eervollen naam der Grieksche zeemagt een onverdiende blaam was aangewreven. Vergaderd bij Troezene en Megara, schaarden zich die dappere krijgslieden weder, die vroeger door gebrek en wanorde op den weg der wanhoop gedreven waren. Eene scheepsafdeeling onder admiraal *Miaulis* verzekerde de veiligheid der zeevaart in den Archipel, en bragt onzen ongelukkigen broederen, den Chioten, allen troost, dien wij hen geven konden. Eene tweede afdeeling, onder admiraal *Sachturis*, werd gelast de blokkade te vormen, welke de admiralen der verbondene mogendheden ons noodigden daar te stellen. Naauwelijks waren deze maatregelen in gang, naauwelijks hadden wij begonnen, trapsgewijs de herstellende werkzaamheid, eener geordende regering in alle provinciën van den staat te ontwikkelen, of een andere geesel verhief zich over ons en verwarde alles nader op eene zorgbarende wijze. *Ibrahim-Pacha's* leger deelde ons de pest mede; zij plantte zich voort naar de eilanden Spezzia en Hijdra, naar Poros, en naar andere provinciën van Morea. De natie doorstond deze nieuwe beproeving met den edelen moed en de bewonderinswaardige gelatenheid, welke haar onderscheiden, en overwon ook dit gevaar. Hoezeer de gezondheids-kordons voorbeeldelooze moeijelijkheden in den weg stelden, zoo werd, des ondanks, de inwendige organisatie der provinciën geregeld. De demogerontiën, de buitengewone kommissarissen en de provisionele gouverneurs werden ingesteld; even zoo werden de gezondheids-huizen en stads policiën opgerigt, en de tolkantoren geregeld. Op dit zelfde tijdstip, daar onze inkomsten uitgeput waren, zond de Goddelijke Voorzienigheid ons troost. Hunne majesteiten de Koning van Frankrijk en de Keizer van Rusland verleenden ons goedgunstiglijk eenen geldelijken onderstand. Die van Frankrijk was verzeld door, eenen diplomatischen agent, welke bij de Grieksche regering moest resideren. Het geen wij derhalve beraten, toen wij Griekenlands smekingen aan het reddings-altaar der verbondene vorsten nederlegden, begon vervuld te worden. Even zoo vervulde zich onze hoop door de edelaardige medewerking van admiraal *Codrington*. Deze edele vriend der Grieksche belangen, bewerkte te Alexandrien het ontruimen van Peloponnesus door de Egijptische troepen, terwijl de Fransche expeditie, door hare landing op het schiereiland, de laatste hand aan deszelfs bevrijding legde. De Muzelmannen verlieten inderdaad de vestingen van Messenië en Achaje, en de inwoners dier oorden, zoo veel er ten minsten zulk een lang en zwaar lijden hadden kunnen overleven, betrokken eindelijk weder, de puinhoopen en woestenijen van hun geliefd vaderland. Deze namelijk liet hun de vijand over, in plaats van de steden, de dorpen en de welbebouwde vruchtbare akkers, welke hij bij zijnen inval bezet had. Dank zij de tegenwoordigheid der Fransche troepen, dank derzelver ijveren en strijden, dank de hulp, welke deze armee, alomme waar zij legerde, in ruimen overvloed verleende, deze gewesten beginnen zich te herstellen; de vestingen Koron, Modon, Navarino en Patras verrijzen als door een wonder uit derzelver puin en zijn reeds in veiligen en weerbaren toestand. In November dreigde de weder in de provincie Kalavrita verschenen pest het schier-eiland met eene tweede ramp; maar de Fransche krijgslieden verlieten, op den eersten wenk huns beroemden aanvoerders, hunne legerplaatsen, en onder bevel van den generaal *Huganet*, te midden veler gevaren en ontberingen, een gezondheids-cordon gevormd hebbende, verstikten zij, terwijl zij de talrijke ongelukkigen van levensmiddelen en kleeding voorzagen, in weinig dagen het zaad dezer verschrikkelijke ziekte. De Fransche armee stond in Peloponnesus. De Grieken van het vaste land, verwachtende haar de grenzen van Morea te zullen zien overschreden, gaven hun uitzigt daarop aan ons te kennen, en wij hoopten hetzelve verwezenlijkt te zien, omdat ons de diplomatike akte die anders over dit onderwerp bepaald, onbekend was. Terwijl zich intusschen deze expeditie gereed maakte het land te verlaten, hetwelk zij had doen herleven, ontvingen wij nieuwe bewijzen der mildheid van *Karel X.*, Z. M. verleent ons bij voortduring bijstand in geld, de Fransche armee laat bezettingen in de vestingen van Messenie en geeft ons onwaardeerbare eerste beginselen, om aan de organisatie onzer geregelde troepen, de ontwikkeling in zamenhang te geven, welke hun nog ontbreekt. Doch de weldaden van Z. M. den Koning van Frankrijk bleven hiertoe geenzins beperkt; hij beveelt en de ongelukkigen, die als gevangenen naar Egijptenland gevoerd waren, herkrijgen hunne vrijheid en hun vaderland. Eene commissie uit geleerden van het Fransche instituut en uit kunstenaars bestaande, is afgezonden geworden, om het klassieke land der Grieken te doorzoeken. Deze mannen zullen zich met nasporingen bezig houden, die op oudheidkunde, landbeschrijving, kunsten en wetenschappen betrekking hebben, en ons vaderland zal de vruchten van hunnen zoo nuttigen arbeid plukken.

MENGELWERK.

DE KONINKLIJKE FAMILIE VAN *LATTAKOO* AAN DEN MAALTIJD.

De Koningen van Frankrijk en sommige andere Europesche Monarchen beschouwen het als eene hof-etiquette, om, op zekere dagen in het openbaar te spijzigen. Het volgende berigt van een openbaar, Afrikaansch Koninklijk banket geven wij hier met de woorden van den Heere CAMPBELL.

De Koninklijke familie spijsde in een' hoek van het voorplein bezijden het paleis. De Koning scheen zich te onderscheiden door het zitten naast den pot, welke de gekookte boonen bevatte, waarop, zij te gast waren, en het houden van den eenigen lepel, welken wij ontwaarden, waarmede hij zich zelven en zijne vrienden bediende, door elke hand, die men hem bij beurte toereikte, met eene portie te vullen. Eene van de Koninklijke Prinsessen was bezig om met eene bijl een' gedroogden penszak in kleine stukjes te hakken, om dien in een' pot te steken om gekookt te worden, het zij om het tegenwoordig gastmaal daarmede te vergrooten, of om voor een volgend maal gereed gemaakt te worden. Eene van MATEBEE'S zusters sneed een stuk vleesch, dat er zeer morsig uitzag, en deed het in denzelfden pot. Zeker zou een Engelschman (of Hollander) haast liever van honger sterven, dan eene noodiging aannemen, om met den Koning van *Lattakoo* te spijzigen!

Gelijk hunne Abyssinische broederen, is dit volk zeer verre van naauwnemende magen te bezitten. Zij eten met smaak het vleesch van leeuwen, tijgers, kameelpaarden, quachas, enz.

EEN ENGELSCH KOETSIER EN EEN FRANSCH POSTILJON.

Eene *Fransche* Diligence verdient bijzondere opmerking, zoo wel om het karakteristieke van dezelve, als om hare nieuwigheid. Als rijtuig is zij, naar het uiterlijke aanzien, een gemengd ding, zaamgesteld door de vereeniging van een' wagen met eene postkoets; doch ik moet bekennen, dat, hoe zeer haar uiterlijk voorkomen juist geen gunstig vooroordeel inboezemt, hare hoedanigheden echter menige van die voordeelen tot stand brengen, welke bevonden worden het gevolg te zijn van de vermenging van verschillende diersoorten. Zij is zeker niet zoo sterk als een vrachtwagen, noch zoo wel verlicht of snel voortgaande als een van onze Hoogvliegers; doch voegt bij de veiligheid en ruimte van den eersten toch een aanmerkelijk gedeelte van de vlugheid des anderen. Zeker is er groot gebrek in dezelve, en alles, wat er toe behoort, aan schikking, voegzaamheid, volledigheid en netheid; doch zelfs dit, wanneer de eerste tegenzin, dien het verwekt, verflaauwd is, baart verwondering over de behendigheid van een volk, dat raad weet om alles tot stand te brengen met de lompste en minst toereikende middelen van de wereld, bijna zoo goed als zij doen, die gewoon zijn alles vooraf juist en naauwgezet te berekenen. Elk bedrijf in *Engeland* is tot zeker stelsel gebragt, ten gevolge van eene regelmatige verdeeling van werkzaamheden, en eene naauwkeurige berekening van de middelen, aangewend om de bedoelde einden te bereiken: in *Frankrijk* laat men veel aankomen op de handigheid van een enkel werkman, op noodmiddelen, op toeval, en de kunst, om alles, hoe het ook uitvalt, een fraaijen glimp bij te zetten. In *Engeland* draagt men zorg om de dingen wel voor te bereiden; de *Franschen* bekommeren zich des weinig, steunende op hunne vlugheid en knaphandigheid, wanneer de nood aan den man komt. Een *Engelsch* koetsier beschouwt zich zelven als een deel van eene geregelde stichting, geroepen om alleen zijne bepaalde plaats te vullen, en zijne bijzondere pligten waar te nemen. Gevolgelijk doet hij alles met gepaste naauwkeurigheid, en blijft steeds zich zelven gelijk; hij schikt zijn' overrok in orde, en zwaait zijne nette zweep met de houding van een' persoon van aangelegenheid, die zoo zijne bijzondere wijze heeft om zijne dingen te doen, welke hij niet minder gewigtig beschouwt dan zijn bedrijf zelve, en, gebeurt er eenig wezenlijk ongeluk aan zijn tuig of paarden, dan vloekt hij hartelijk die genen van zijne medebroeders, welker post het geweest was om dit te verhoeden. Een *Fransch* postiljon is algemeener in zijn bekwaamheden, naar evenredigheid van het min bepaalde van zijn bijzonder bedrijf, en het min volledige van den toestel, waarover hij waakt. Twintig malen tusschen twee pleisterplaatsen is hij op en

van zijn paard, zonder dat het rijtuig immer stilstaat. Dreigen de teugels te breken, gij ziet hem niet ontsteld of verlegen, wanneer hij geroepen wordt om die te herstellen, waarmede zijne paarden eerder gebonden dan opgetuigd zijn; en hij doet het met bindgaren, zoo hij dit bij toeval in den zak heeft, of, zoo hem dit ontbreekt, met zijne kousenbanden. Roept hem een passagier, hij klimt af, steekt zijn hoofd in het portier, terwijl hij bezijden hetzelve voortloopt, en laat de dieren, die het rijtuig trekken, aan hun eigen geleide over eene vrijheid, waaraan de beesten gewend zijn, en waarvan zij dus zeldzaam misbruik maken. Bijna nimmer valt u deze postiljon in het oog, of gij vindt hem bezig met het herstellen van het een of ander, dat gebroken is, met zijne zweep te knoopen, zijn' zadel te regt te leggen, de teugels zamen te voegen, of met een' steen, van den weg geraapt, op het wagentuig te kloppen. De voortgang der reizigers wordt niet gestremd door al dit lappen; men ontwaart geene belemmering; noch verwarring noch verlegenheid heeft er plaats. In eene zonderlinge orde zijn de paarden voor den wagen gespannen: weinige teugels vereenigen drie van dezelve naast elkander als leiders één daar achter loopt tusschen zware boomen en draagt den postiljon, en een vijfde is aan de zijde van het laatstgemelde met hetzelve vereenigd door eene soort van gebrekkig en lomp blok of takel. Het gansche gespan, met uitzondering van het ééne paard, dat tusschen de boomen loopt, kan dus naar welgevallen zich in bogten wringen, steigeren en ziegezagen, en schijnt, oppervlakkig beschouwd, een ruim gebruik van die vrijheid te maken. Inderdaad echter zijn de dieren zeer handelbaar; zij gaan vooruit met een' goeden tred, en zijn zeer gehoorzaam aan de zweep huns drijvers, (waarvan hij meer gebruikt maakt dan van de teugels) in weerwil van het ongeduld, dat zij schijnen aan den dag te leggen door wilde sprongen, hevig snuiven en zijlings afwijken. Het paard in *Frankrijk* ontwikkelt doorgaans de aangeborene en natuurlijke houding van dat schoone dier, hetgeen men zelden ziet in *Engeland.* Het bijzonder ras van elke provincie wordt zorgvuldig bewaard in zijne zuivere oorspronkelijkheid, en vertoont gevolgelijk dien hem bijzonder eigenen geest en gesteldheid, die men Karakter noemt, en welke, voordeel of nut ter zijde gesteld zijnde, toch oneindig belangrijker is dan zamengestelde eigenschappen of door kunst gemaakte volkomenheden.

Edictale Citatie.

Den Exploicteur bij den *Hove van Civiele en Crimineele Justitie der Kolonie Suriname*, dagvaard bij dezen alle bekende en onbekende Crediteuren van de navolgende personen als, van:

JACQUES GODEFROIJ, wegens het provenue van op den 6 Februarij 1829, bij Executie verkocht Erf aan de *Saramacca Straat*, L^r. D. N°. 538.

Van JOSEPH LOUIS NAHAR, J. P. NAHAR, SIMON MOZES NAHAR, en SUSANNA ELISABETH NAHAR, wegens het provenue van op den 6 Februarij 1829, bij Executie verkocht Huis en Erf aan de *Hooge Straat*, L^r. D. N°. 797.

Van DAVID NICOLAAS JOHANNES KOK, wegens het provenue van op den 20 Februarij 1829, bij Executie verkocht Erf en Gebouwen aan de *Pontewerf Straat*, L^r. D. N°. 501.

Van ANTHONIJ NICOLAAS LOUIS, wegens het provenue van op den 6 Maart 1829, bij Executie verkocht Huis en Erf aan de *Hooge Straat*, L^r. D. N°. 799.

Van JOHANNA FREDERIKA FEIJTH, wegens het provenue van het op den 4 September 1829, bij Executie verkocht Huis en Erf aan de *Grave- of Soldaten Straat*, L^r. D. N°. 62.

Van THOMAS LAW, wegens het provenue van den op den 17 September 1829, bij Executie verkochte Plantagie *Buckleburg* cum annex, in het opper district *Nickerie*, bekend onder de loten N°. 201 en 202.

Van SUSANNA van DONKERMAN, wegens het provenue van op den 25 September 1829, bij Executie verkocht Erf en Gebouwen aan de *Grave- of Soldaten Straat*, L^r. D. N°. 55.

En zulks om te compareren ofte gemagtigden te zenden, ter prae- et concurrentie rolle van den *Hove van Civiele en Crimineele Justitie der Kolonie Suriname*, welke gehouden zal worden op den 9 April 1830, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne Sustenuen van prae- et concurrentie op te geven en met den impetrant voort te procederen als naar stijle.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo* den 12^{den} Maart 1830.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTENTIËN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civiele en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 19^{den} Maart 1830, 's Morgens de Klokke *Negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civiele en Crimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen, de volgende Slaven, met namen als:

Sambo, Douphijn, Sergeant, Quacoe, Figeland, Soldaat, Luitenant, Buonaparte, Cezar, Merrie, Martina, America, Azia, Filica, Silvia, Dina, Elizabeth, Daniel, John, Sophia, Rosaminde, Jan, Anna, Jeanette, Charlotte, Eduard en *Marianne*, aankomende den Boedel M. A. WOLF.

Toetoeba en *Jan*, aankomende JOHANNA van VAN OMMEREN.

Paramaribo den 11 *Maart* 1830.

De Ondergeteekende zal *MORGEN OCHTEND*, om *Negen* uren, bij den Vendumeester M. A. SALOMONS, op VENDU doen verkoopen:

Een fraai zwart *Chais-Paard*, *Chais* en *Tuigen;* inmiddels is hetzelve uit de Hand te Koop.

Paramaribo den 15 *Maart* 1830.

H. A. BUHK.

P. D. VAN DE VIJVER zal op Dingsdag den 23sten dezer, 's namiddags om *Vier* uren ten zijnen huize door den Vendumeester M. A. SALOMONS, op VENDU verkoopen: wel onderhoudene Meubelen, Zilver, Pleet- en Glaswerk; alsmede de Negerin genaamd MARGO, met haar kind HENDRIKA. — De *Goederen* zijn te bezigtigen *twee* dagen voor de Verkoopdag.

M. A. SALOMONS zal *MORGEN* om 9 uren op VENDU verkoopen: Provisiën, Stukgoederen en een zes riems *Tent-Corjaal;* alsmede eene Negerin CATO, *Waschmeid*, met haar zoon JOHANNES, *Huisbediende;* eene Negerin SOPHIA, met hare kinderen JOHANNES, RIJNHARD en ABRAHAM, aankomende den Wel Edele Gestrengen Heer R. H. ESSER.

Voorts een Negermeisje, genaamd ANNA, aankomende de Heer C. F. MARQUARD.

De Ondergeteekende Executrice van den Boedel wijlen haren Echtgenoot, verzoekt alle die genen, dewelke eenige pretentie mogten hebben ten lasten denzelven, daarvan bij haar opgave te doen, ten einde na accoordbevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo den 13 *Maart* 1830.

De Wed. F. SCHWAAN,
Geb. J. MELCHERS.

☞ Aangebragt per Kapt. R. TJEBBES, en te bekomen bij den Ondergeteekende tegen *Civiele Prijzen:*

Opregte kante Tulies van 8 | 4, 6 | 4 en 5 | 4 breed, dito breed en smal Plooi-Tulies, Pint Kante en Nege in soorten, en Tusschenzetsels, breede en smalle Laugette, s. f. effen en gewerkte Kamerdoeken en Gazen, geborduurde en effen Neteldoek in soorten, effen en gewerkte Katoen Batist, Calico's en Meubel-Chits na de laatste smaak, zwarte en gekleurde Merinosse en dito Prinsen Stoffen, en roode Vlaggedoek, witte en gekleurde Franjes, Garen, Linten, Naai-Zij, Katoenen Schilderij-Koorden, Engelsche Spelden in doosjes, Paarl d'Amoere Knoopjes met en zonder oogjes, Heeren en Dames Handschoenen, zijde Parasollen, alle soorten Parfumeur-Waren en opregte Eau de Cologne, Dames Haar en Kuifkammen, Tande, Haar, Nagels en Kleederen Borstels, fijne Galanterie en Bijouteriën, differente soorten SUPRISE en elegante Gouden Serviezen en Pronkkopjes, fijne Likeur-Kelders van 6 en 4 Flesschen, en Scheerdozen; Thee en Naaikistjes, verlakte Bladen en koperen Kantoor en Nachtblakers, Trancheer Messen en Vorken met en zonder scherpers, witte en zwarthechte Tafel-Messen en Vorken, Scheer, Pennen en Knip-Messen en Engelsche Scharen, Engelsche Kurkentrekkers, dito met instrumenten, pleete flesschen Kurken; Spel en *A*, *B*, *C* en *Trap der Jeugd* Boekjes van VAN ALPHEN en VAN BEMMELEN; Engelsch rood en zwart Lak; Madera Wijn in ¼ pijpen en bij het douzijn, dito Muscaat en Wijn de Graaf, Jenever in Kelders en nog van ouds beste Jamaika Rum bij de Ankers, Wijn Azijn, beste Zoete Olie en veel andere *Goederen* meer.

M. J. COSTER.

De ondergeteekende is van voornemen voor eenige tijd deze *Kolonie* te verlaten.

G. J. LUGARD.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Nederland*, Kapt. T. K. KLEIN, naar *Amsterdam;* lading: 385 vaten Suiker, 8 balen schoone Katoen, en 4 kisten Indigo.

Het Schip *Alexander*, Kapt. C. DAVEIJ, naar *Rotterdam;* lading: 595 vaten Suiker, 41 balen heele en 6 dito gebroken Koffij, 162 balen schoone en 1 dito vuile Katoen.

Het Schip *Gujana*, Kapt. F. POPKEN, naar *Rotterdam;* lading: 111 vaten en 952 balen heele Koffij, 101 balen gebroken dito, 36 balen schoone en 1 dito vuile Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.